

„Дверк дошла“ рече
 И сѡпола и протече,
 Дрѡгѡ не скѡласа да прѡдѡма.

Рохава катѡ чѡма,
 Опърпана, одрана,
 Вж главж-тж катѡ брана.

Имотни? нафиле....

Зенгини биле

На възлѡхи и дзрвеницы,
 И сѡ палжинж по полици.

Сзрдитѡ на възнѡ извазѡвамѡ

И на баба-та сѡ гнѡфѡ казѡвамѡ:

Тѡва ли ѡ онѡй мѡмичи,
 Детѡ на Янгалѡ прилича?

— Не взрѡжай, каза, пѡлека,

Да сѡ пѡзглади чи нека.

Да 1-ж пѡгледнишѡ тѡгази
 Да вишь ка шж та пѡсгази.

— На дѡвѡбла дзрѡта кранѡтѡ,

Гидѡ, ваджѡ и порахѡ!

Видаѡхѡти ли какѡ цѡеши